

SLOVENSKI SOKOL.

GLASILO SLOVENSKE SOKOLSKE ZVEZE.

Štev. 6.

V Ljubljani, 25. junija 1908.

Leto V.

DR. MIROSLAV TYRŠ.

Telovadba v estetičnem oziru.

(Dalje.)

Slogu pa se seveda ne sme protiviti niti ne najpreprostejši okrasek, tem manj pa sme biti nasproten splošnim načelom, o katerih tu razpravljamo. K temu se pozneje vrnemo, tu le dostavljamo, da slabe litografije pokrajin, gradov ali vsakojakih odličnjakov niso za telovadnico nikak okras, temveč prej naskuta. Tudi vsaka dobra slika se ne prilega semkaj. Hanka, ki smo ga nekje na primer našli, je bil dober mož, zaslužen rodoljub in srečen najditelj največjega pesniškega zaklada našega,* ali za božjo voljo — kakšno zvezo ima s telovadbo? Naposled pa, vse resnične in dozdevne odličnike po stenah razobesiti, je smešno. Te dajmo v večjem številu, če hočete, v čitalnice in podobna društva, vsakega sploh tja, kamor pripada in s čimer je v zvezi njegovo delovanje. Za telovadnico imamo dobro izvedeno doprsje Fügnerjevo ali malčev njegov medaljon. Pristojajo semkaj tudi Zabo in Slavoj** in Žizka — toda ne Hus — kot junaški branitelji naroda in domovine, katerima tudi hočemo vzgo-

jiti jakih braniteljev; pristojajo tudi Komenský, ki je somerno vzgajanje duha in telesa prej nego Francozi in Nemci, da, izmed vseh prvi razumno zagovarjal. S tem, mislim, smo, kar se tiče naših mož, pri kraju; tudi tu pa iztrebimo vsakovrstne slabe in čisto nepotrebne kamenotiske in ne dajmo, da so na ostudo po naših stenah.

Lep in jako primeren okras so nadalje kipi in kipci atletskih grških postav, ki pa se seveda zopet prej skladajo z junaki kraljedvorskega rokopisa nego z Žizko. Vsaj fotografij teh krasnih teles ne bi smelo nedostajati v nobeni sokolnici; so in ostanejo nam najpopolnejši vzori krepkosti in krasote telesne.

V telovadnico samo pa boljje pristojajo kip; slike pustimo v oblačilnici, v pisarni in sploh v manjših prostorih. Preizkušajmo in *mislimo* sploh pri vsem okraševanju, razpostavljanju in početju našem. „V vsem zmisel!“ bodi v tem pogledu naše geslo.

Primeren, pomemben in vsakemu društvu dostopen okras so napisi, pi-

*) Kraljedvorskega rokopisa. Za Tyrševega časa še ni bila neovržno dokazana ponaredba tega rokopisa.

***) Dva junaka v kraljedvorskem rokopisu.

sani okusno in nameščeni na ugodnih mestih: ob okrajkih, nad stebri, v trikotih, med oblaki itd. Sem pripadajo pred vsem kratka, plemenita, jedrnata gesla: Čilost! Junaštvo! Vljudnost! Plemenitost! Ali pa važna pravila možatega in sokolskega ravnanja: Ne odlagaj! Ne zamudi! Preskoči, razlomi, a ne lezi spod! in podobna.

Kar se tiče daljših napisov, prikladnih za večja mesta, se priporočajo lepe besede iz kraljedvorskega rokopisa, pozivajoče k obrambi domovine proti sovražni vojski, ki je vanjo vdrla.

„Dva sinova, katerih glasa
Ravno šla sta v moška,
Zahajala v les sta,
Z mlatom sta in meči tam
In oščepom *vadila roke*.
Bran skrivála, vračala se radostna.
In ko njima so roké dorastle
In dorastli umi proti vragom
In dorastli bratovski tovarši:
Aj, planili vsi so brž na vrage,
Bil njih srd je, ko nebo viharno,
In v deželo vrne se poprejšnja blagost!“ *)

Resnično, tega bi ne smelo nedostajati v nobeni sokolnici. — Zaščita domovine je tudi eden izmed namenov — četudi ne naravnost telovadnih društev kot takih — pa vendar telesnih vaj sploh. Počenši z Grki so vsi omikani in čvrsti narodi in države priznavali to resnico.

Tudi za četvero nasproti si ležečih kotov bi bil prikladen četverni pomen telovadbe: zdravstveni, narodnogospodarski, bojni in estetični, o katerih smo v tem listu**) razpravljali in razpravljamo.

Primerni napisi, emblemi, kjer so večja sredstva, tudi freske bi se izvrstno prilegale za njih označitev.

Še dveh stvari omenimo na kratko. Prva je: sokolska zastava, naj že bo izletna ali zabavna. — Ni to šala, nahajamo take zastave, ki jih eden, četudi jako močan mož, komaj nese, tudi kadar ves izprevod jako počasi stopa. Na svoje oči smo videli, da se je resnično jak praporščak, nesoč praporov drog v posebnem jermenu pritrjen, v razkoračni stoji sempatja optekal, ko bi moral čvrsto korakati naprej. Najmanjši veter bi ga bil z zastavo vred prevrnil. To je smešno in docela nesokolsko. Urno, lahko, junaško stopa Sokol naprej; lahek, brhek, pohod v ničemer ne ovirajoč, mora biti tudi prapor njegov. Drog bodi vitek, ne predolg; čim daljši je, tem bolj teži sokol na vrhu; blago bodi močno, pa vendar kolikor mogoče lahko, in zrak naj se lahko z njim veselo poigrava. Na krasno, ponosno držanje junaških teles, na svež, trden korak in pogumen pogled bodi pri svojem nastopanju vsako društvo ponosno, ne pa na težko, trdo, neokusno vezenje vnanjega znaka. Na eni strani Sokol v letu, na drugi morda znak mesta ali kaj podobnega, k temu gesla in okraski nepretirani in primerni, to bodi vse. Pri shodih dela društvu čast število zmagovalcev in zmagovalnih vrst, ne pa število vezenih trakov, pritrjenih na drogu. —

(Dalje prih.)

*) Po Levstikovem prevodu. Glej glede njega kakor tudi glede pristnosti kraljedvorskega rokopisa „Tolmač“ k II. zvezku „Levstikovih zbranih spisov“.

**) češkem „Sokolu“.

DR. V. M.

Proste vaje.

(Dalje.)

2. Gibi nog s skrčevanjem in suvanjem.

Ako golen primaknemo k stegnu, pravimo, da smo nogo skrčili.

Skrčenje in položaj nog, ki ga ž njim dosežemo, imenujemo po položaju stegna: če smo nogo skrčili tako, da je stegno v položaju, kakor ga zavzema ob iztegnjeni nogi pri prednoženju, zanoženju, odnoženju itd., zovemo gib in položaj, dosežen s tem gibom: prednožno skrčenje, zanožno skrčenje, odnožno skrčenje itd.

Največ rabimo v praksi prednožno skrčenje, manj odnožno in prinožno, redko zanožno. Skrčenje s prečnimi položaji stegna za prakso večinoma ni ugodno.

Pri prednožnem skrčenju imamo meča pod stegnom, pri zanožnem nad stegnom, pri prinožnem za stegnom. Pri teh skrčitvah za položaj goleni, oziroma meč ni treba posebne označbe. Pri odnožnem skrčenju pa sta v rabi dva položaja meč: imamo jih ali pod stegnom ali pa za stegnom. Pri odnožnem skrčenju je treba torej položaj meč označiti („meča pod stegnom“, „meča za stegnom“).

Redko se izvaja prinožno skrčenje z golenjo naznotraj, to je pred ali za drugo nogo. Če ni posebne označbe, razumemo pri prinožnem skrčenju vedno, da so meča, oziroma golen za stegnom.

Skrčenje je praviloma izvesti tako, da so meča kolikor mogoče pritegnjena k stegnu. Zlasti za javne telovadbe priporočljivo pa je skrčenje — posebno prednožno — izvajati tako, da tvori golen pravi kot s stegnom. — Stopalo naj bo, če ni posebne označbe, kolikor

mogoče napeto v eno črto z golenjo. Če naj bo noga skrčena tudi v nožnem členku, torej stopalo primaknjeno kolikor mogoče h goleni, je to posebej označiti.

Prednožno skrčiti je mogoče tako visoko, da se noga dotika prsi, koleno skoro ramen. To skrčenje bi označili s pristavkom „na prsi“. Čehi ga imenujejo tudi „přikolenění“ (prikolenjenje).

Prinožno skrčenje, pri katerem se noga skrči tako, da je golen za stegnom ter se peta skoro dotika sedala, imenujejo Čehi tudi „skrčené připatmo“ (pripetno skrčenje).

V skrčen položaj more noga preiti na dva načina. Imamo skrčenje (v ožjem pomenu) in upognjenje. Kadar rabimo naziv skrčiti (skrčiti, skrčení), je izvesti skrčenje tako, da se gibljeta stegno in golen, torej da se noga giblje v kolenovem in v kolokovem členku. Upognemo (ohnouti, ohnuti) pa nogo, če primaknemo golen k stegnu, držec stegno nepremično; za ta način skrčenja nam je v nazivu zamenjati besedo „skrčiti“ z „upogniti“: prednožno upogniti, odnožno upogniti itd.

Kakor roki^{*)}, tako moremo tudi nogi skrčiti le v one skrčene položaje, ki so raznoimenski s prejšnjimi iztegnjenimi, upogniti pa le v istoimenske skrčene položaje.

Nalično kakor pri gibih rok^{*)} moremo tudi tu za tesno spojeno sestavo giba iztegnjene noge z upognjenjem rabiti naziv upogniti, dasi se pri enem delu izvedbe premika tudi stegno, na pr.: iz prednoženja zanožimo in takoj brez prestanka nogo zanožno upognemo. Namesto: „zanožiti in spojeno zanožno upogniti“ moremo krajše reči: „zanožno upogniti“. Da moramo poprej zanožiti, je samo po sebi umevno, ker

*) Glej „Slovenski Sokol“ iz l. 1905. na str. 72.

moremo le iz istoimenskega iztegnjenega položaja, to je tukaj iz zanoženja, zanožno upogniti.

Primerno dvema načinoma skrčitve moremo tudi iztegniti nogo na dva načina. „Sunemo“ (trčiti, trčeni) jo, če jo porinemo v iztegnjeni položaj, gibajoč se pri tem s stegnom in z golenjo. „Prožimo“* (mrštiti, mrštěni) pa jo v iztegnjeni položaj, če se gibamo samo z golenjo, stegno pa ostane nepremično.

Ker se pri sunkih premakne tudi stegno, moremo suniti v vse iztegnjene položaje, ki so raznoimenski s skrčenim, iz katerega nam je suniti, ni pa pravilno, imenovati gib „suniti“, če iztegnemo nogo v istoimenski iztegnjeni položaj; v istoimenski iztegnjeni položaj moremo marveč nogo samo „prožiti“, ne moremo je pa „prožiti“ v raznoimenske iztegnjene položaje.

V označitev iztegnjenega položaja, do katerega je suniti, je pridodati nazivu „suniti“ smer rok v dotičnem iztegnjenem položaju. Ti nazivi so navedeni v naslednjem pregledu sunkov. Iztegnjeni položaji, ki jih dosežemo z njimi, se strinjajo s položaji, navedenimi pri istih številkah v pregledu gibov iztegnjenih nog:**)

a) Sunki v ravne položaje:

- I. suniti naprej;
- II. „ nazaj;
- III. „ v stran;
- IV. „ dol.

b) Sunki v prečne položaje:

- I. 1. suniti naprej ven;
2. „ „ not;
- II. 1. „ nazaj ven;
2. „ „ not.

Nazive za proženje dobimo, če v dotičnih nazivih sunkov nadomestimo „suniti“ s „prožiti“. Zadostoval pa bi tudi samo izraz „prožiti“, ker je smer označena že v nazivu skrčenega položaja, iz katerega moremo prožiti nogo samo v en, to je istoimenski iztegnjeni položaj. Prožitev imamo potemtakem samo toliko, kolikor za prakso uporabnih skrčenih položajev, dočim sunemo lahko v vse raznoimenske iztegnjene položaje.

Za tesno spojeno sestavo proženja noge z gibom iztegnjene noge smemo rabiti naziv „prožiti“, dasi se v drugem delu gibanja premika tudi stegno. Na pr.: iz zanožnega skrčenja: namesto „prožiti nazaj in spojeno prednožiti“ lahko rečemo kratko „prožiti v prednoženje“. Samo ob sebi je umevno, da moremo prožiti samo do zanoženja ter da nam je od tod še gibati iztegnjeno nogo do prednoženja.

Gibi skrčenih nog. Pri njih se giblje noga iz skrčenega položaja v drug skrčen položaj ves čas skrčena. Praktično porabiti bi bilo morda le prehod iz prednožnega skrčenja v odnožno skrčenje in nasprotno: „skrčeno odnožiti“, „skrčeno prednožiti“ (na pr. v sestavi: prednožno skrčiti — skrčeno odnožiti — prožiti v stran).

(Dalje priti.)

*) Morda bi bil tudi pri rokah naziv „prožiti“ boljši nego „mahniti“.

**) Glej prejšnjo številko „Slovenskega Sokola“ na str. 36.

Telovadba na zletu v Pragi.

(Dalje.)

Nagrade za vrste so bile naslednje:

Prva ob 80% točk: venec s srebrnim znakom in trakom in velika diploma.

Druga ob 70% točk: venec brez monograma in mala diploma.

Častno priznanje ob 60% točk: mala diploma.

Nagrade za posameznike: Prva, 80%: velika, in druga, 70%: mala diploma.

Najboljši uspehi so bili naslednji:

Prve nagrade v razredu 80% so dosegle vrste:

v višjem oddelku: Brno (405.5), praški Sokol (405),

v nižjem oddelku: Kijev (439), Tiflis (426.5), Prostějov (422), Karlin (421), Most (419.5), Plzen (418), Ljubljana (403.5), Pariz, seinska župa (402).

Med posamezniki so bili prvi med onimi, ki so dosegli 80%:

v višjem oddelku: Erben Fr., Plzen (78 točk, se je odrekel nagradi), 1. Czada Josip, Praha III. (74.5), 2. Sál Karel, praški Sokol (71.5) in 3. Svoboda S., Prostějov (70.5);

v nižjem oddelku: 1. Brabec Fr., Kijev (75), 2. Vachek J., Tiflis (74), 3. Kačerovský Josip, Louny (73.5).

O jako častnih uspehih slovenskih tekmovalcev glej lanski letnik „Slovenskega Sokola“.

2. Tekma posameznikov za prvenstvo Č. O. S.:

Tekmovalo se je:

na drogu, bradlji, konju na šir z ročajema, krogih (na teh orodjih 1 dana vaja in 1 poljubna; na konju na šir je bilo mogoče izvesti kakor dano tako poljubno vajo na poljubno stran, ne na obe strani);

na konju vzdolž b. r. (veleskok raznožno s prijemom na hrbet, višina konja 1.4 m);

v skoku v višino (največja mera 1.5 m), v daljino (največja mera 5 m);

v skoku ob palici na višino (največja mera 2.2 m);

v plezanju (po vrvi na 7 m; najboljši čas 11 sekund);

v teku (na 91.4 m, najboljši čas 12 sekund);

v skupnih vajah (eni izžrebani sestavi zletovih prostih vaj, eni poljubni);

v dviganju bremen (roček 50 kg težek, 5krat težno iz predklona in predročnja — roček 10 cm nad tlemi — do vzravnavne — roček do ramen — in dalje do vzročnja in isto pot nazaj; ustop poljuben);

v metanju kocke 15 kg težke (z zaleptom, s poljubno roko; največja zahtevana daljina 5.5 m).

Za orodje so bile dane naslednje vaje:

Bradlja:

Iz kolebanja v opori na lehteh znotraj: z zakolebom vzpora v stojo na rokah — počasi stoja na ramenih — uleknjeno preval naprej do opore na lehteh — z zakolebom vzpora in kolo raznožno naprej do prednosa — počasi razovka brez podpore — odsun nazaj do opore na lehteh — preval nazaj razročno — vzklopna vzpora v stojo na rokah — poluobrat v bočno stojo — skrčka.

Drog.

Kolebni naupor z nadprijemom in premah odbočno do opore zadaj — sevlek (nazaj) v razovko v vesi zadaj — praporni naupor — spad nazaj, prevlek, vzklopni naupor — premik spredaj — velepremik in pri predkolebu kolebni naupor z obratom in zanožka na premet.

Konj na šir z ročajema.

(Na poljubno stran.)

Iz premaha odnožno z desno zunaj: premah z desno nazaj — 2 kolesi odbočno v levo — kolo prednožno z desno — kolo prednožno z desno s preprijemom raznočno spojeno z desno na sprednji ročaj, z levo na vrat — premah odbočno v levo — in (brez prijema z levo na vrat) kolo prednožno sonožno v desno (okoli desne roke) v vzporo na ročajih — kolo prednožno z desno — kolo odbočno v levo okoli leve roke s celim obratom v desno v stojo na tleh (s hrbtom h konju).

Krogi (na mestu).

Vzvlek spredaj do prednosa — razovno sevlek (naprej, skozi strmoglavo veso) v razovko v vesi spredaj — z zakolebom izvinek naprej v razovko v vesi zadaj — uleknjeno v strmoglavo veso — vzklopni naupor — toč v opori

nazaj — spad nazaj v vznosno veso in spojeno iz vznosne vese prevrat raznožno nazaj v stoji na tleh.

K tekmi za prvenstvo se je prijavilo 26 tekmovalcev — majhno število, kar pojasnjuje deloma to, da so bili najboljši tekmovalci v mednarodni vrsti in se zategadelj niso udeležili tekme za prvenstvo, deloma težkost danih vaj in vsestranost tekme, naposled pa težkost in obsežnost priprav za tekmo vrst v višjem oddelku, kateri se po vsej pravici pripisuje večji pomen, zakaj te vrste zastopajo nekako svoje društvo ali župo.

Kar se tiče znamenovanja, so veljala vobče enaka pravila kakor pri tekmi vrst. V posameznem je pristavljati:

Konj vzdolž b. r.: Konj je razdeljen po celi dolžini na 5 enakih delov in se od dosežnih 6 točk za mero skoka odšteje toliko točk, na kakršno polje se je tekmovalec prijel. Polja so bila numerirana, počenši od hrbta. Za izvedbo je bilo mogoče doseči največ 4 točke

Pri skokih se je znamenovalo:

v višino: v viš. ob pal.: v daljino:
 1 m 30 cm 2 m — cm 4 m 50 cm z 2 točkama
 1 „ 40 „ 2 „ 10 „ 4 „ 80 „ s 4 točkami
 1 „ 50 „ 2 „ 20 „ 5 „ — „ „ 6 „

Plezanje: Za vsaki $\frac{2}{5}$ sekunde, za kateri tekmovalec dalj pleza nego določeni najboljši čas, izgubi 1 točko. To velja do 13 sekund; dalje nad ta čas se odšteje za vsako $\frac{1}{5}$ sekunde 1 točka.

Dviganje bremen: Za vsak pravilen dvig ročka dobi tekmovalec 2 točki.

Metanje kocke: Daljina 5 m 50 cm se zaznamkuje z 10 točkami; za vsakih 10 cm manj se odšteje 1 točka, torej je 4 m 50 cm = 0.

O nagradah je veljala določba, da dobe: prvi trije tekmovalci lipov venec s trakom in srebrnim znakom, veliko diplomu in srednjo medaljo Č. O. S., na kateri se označi ime tekmovalca in njegov uspeh; vsi ostali, ki so dosegli 80% vseh točk: lipov venec s trakom in s srebrnim monogramom in veliko diplomu, oni pa, ki so dosegli najmanj 70% vseh dosežnih točk: veliko diplomu.

Uspeh tekme za prvenstvo je bil naslednji: Od dosežnih 230 točk so dobili: 1. Táborek Jan, Žižkov, 168.5 t. (= 73.26%), 2. Vácha Fr., Kr. Vinohrady, 164 t., 3. Janík Em., Třebechovice, 157 t., 4. Böhlm Jindř., Dvůr Králové, 145.5 t., 5. Dudek Rud., Vyšehrad, 144.5 t., 6. Sýkora Josip, Smichov, 139 t., 7. Jirásek Jan, Praha III., 132 t. (Dalje prih.)

Proste vaje za 34. shod francoskih gimnastov v Troyes.

(Po češkem prevodu dr. J. Vanička v „Sokolu“.)

I. 1. $\left. \begin{array}{l} a \\ b \\ c \\ d \end{array} \right\}$ Počasi vzročiti z odročenjem. 2. $\left. \begin{array}{l} a) \\ b) \\ c) \\ d) \end{array} \right\}$ Zakoračna stoji z I. — predročiti, drža. 3. $\left. \begin{array}{l} a \\ b \\ c \\ d \end{array} \right\}$ Predgib z desno — počasi z odročenjem zročiti ven.	4. $\left. \begin{array}{l} a) \\ b) \\ c) \\ d) \end{array} \right\}$ Zanožiti z I. (40 cm od tal) — predročiti gor, temeljna postava, drža. 5.—8. Isto na drugo stran. 9. $\left. \begin{array}{l} a \\ b \\ c \\ d \end{array} \right\}$ Počasi vzročiti s predročenjem. 10. $\left. \begin{array}{l} a) \\ b) \\ c) \\ d) \end{array} \right\}$ Odkoračna stoji z I. — odročiti, drža.

11. a |
b | Odgib z d. in počasi predročiti.
c |
d |
12. a) Odnožiti z l. (40 cm od tal) —
odročiti,
b) temeljna postava,
c } drža.
d }
- 13.—15. Kakor 9.—11. na drugo stran.
16. a) Odnožiti z d. — odročiti,
b) zanožna stoja z d. — priročiti,
c) cel obrat v d. na prstih,
d) drža.
Isto še enkrat.

II.

1. a) Odkoračna stoja z d. — odročiti,
b) odročno upogniti (roki na tilnik),
c } drža.
d }
2. a |
b | Počasi predklon (glavo pokoncu).
c |
d |
3. a |
b | Počasi vzklon.
c |
d |
4. a) S prisunkom l. noge spetna stoja
— suniti gor,
b) z odročenjem priročiti,
c } drža.
d }
- 5.—8. Isto na drugo stran.
9. a) S $\frac{1}{2}$ obratom v l. predkoračna stoja
z l. — predročiti,
b } drža.
c }
d }
10. a) Predgib z l. — predročiti z d. gor,
zaročiti z l. (trup nekoliko
predklonjen),
b } drža.
c }
d }

11. a) $\frac{1}{2}$ obrata v d. — vzročiti (z d. v
loku navzdol),
b) vzročno upogniti (roki na tilnik),
c } drža.
d }
12. a) Zanožna stoja z levo not — suniti
v stran,
b) s prisunkom leve spetna stoja —
priročiti,
c } drža.
d }
- 13.—15. Kakor 9.—11. v desno.
16. a) Zanožna stoja z d. — suniti v stran,
b) $\frac{1}{2}$ obrat v d.,
c) temeljna postava (s prisunkom z d.),
d) drža.
Isto še enkrat.

III.

1. a) Izpad z l. nazaj — skrčiti odročno
(pesti nad rameni),
b } drža.
c }
d }
2. a) Suniti gor,
b } drža.
c }
d }
3. a) Predgib z d. — odročno skrčiti
(pesti ob prsih),
b) mahiniti v stran (hrbtni položaj),
c } drža.
d }
4. a) S $\frac{1}{2}$ obratom v d. na d. prstih in
s prisunkom l. spetna stoja
— vzročiti (leva z lokom
navzdol),
b) čepenje — predročiti,
c } drža.
d }
5. a) Čepna opora,
b) ležna opora za rokama,
c } drža.
d }
6. a) Skrčena ležna opora za rokama,
b) ležna vzpora za rokama,
c } drža.
d }

7. a) Čepna opora,
 b) vzravnava in izpad z l. naprej (z desno na prstih) — predročiti z desno gor — zaročiti z l. (roki v pest),
 c } drža.
 d }
8. a) S prisunkom l. spetna stoja — vzročiti,
 b) z zaročenjem (pesti odpreti) in vzponom temeljna postava,
 c } drža.
 d }
- Isto še trikrat.

Vestnik slovenskega Sokolstva.

Društva.

Štajerska sokolska društva so sklenila v nedeljo, dne 10. maja, po končani odborovi seji „Slovenske sokolske zveze“, ustanoviti pripravljalni odbor za ustanovitev sokolske župe. Splošno se je pritrjevalo predlogu br. Smertnika, naj se župe uredijo po prometnih zvezah, ki naj omogočujejo in pospešujejo skupno in enotno delovanje v župah združenih društev, in po že obstoječih središčih sokolskih društev, ne oziraje se na slovenski teritorialni partikularizem. Kot zastopniki vseslovenske misli se ne ozirajmo pri ustanovitvah žup na deželne meje, ampak predvsem na prometne zveze. V tem pogledu pride predvsem v poštev vprašanje priklopnosti Sokola v Brežicah, Krškem in Zagorju.

Nato so sklenili zbrani zastopniki štajerskih sokolskih društev:

1. Vsa v župi združena društva naj prirede vsako leto en skupen izlet, in sicer vedno v drug kraj.

2. Na teh izletih se naj vrši velika javna telovadba in tekma.

3) Za te izlete je določiti kraj, skupne in tekmovalne vaje 10 mesecev pred izletom. Pravico, določevati kraj itd., imajo zastopniki posameznih društev, katere izvoli njih društveni odbor in od teh zastopnikov kooptirani člani Celjskega Sokola. Zastopniki društev izvolijo izmed članov Celjskega Sokola predsednika, načelnika in tajnika.

4. Tehnično vodstvo pripade vsem načelnikom, ki si ustanovijo v ta namen poseben tehnični odsek; katero društvo naj prevzame administrativne priprave za izlet, se določi vsakokrat posebej.

5. Prvi skupni izlet se določi v Ljutomer na 15. in 16. avgusta t. l. ob priliki razvitja prapora tamošnjega društva.

6. Izvoli se: za predsednika: br. dr. Gvidon Serbec, za načelnika: br. Jože Smertnik in za tajnika: br. Viljem Šribar.

V Celju se je vršilo dne 24. maja t. l. zborovanje načelnikov štajerskih društev, katerega so se udeležili tudi trije zastopniki Zagorskega Sokola, ki so izjavili, da je njih društvo sklenilo pridružiti se župi, ki bo imela svoj sedež v Celju. Enako izjavo je podalo br. društvo Sokol v Krškem. Na tem zborovanju so se uredile tekoče tehnične zadeve in predelale so se praktično proste vaje, določene za letošnje skupne nastope.

„Sokolski dom“ so začeli graditi v Žireh.

Sokol v Idriji je ustanovil društvo „Sokolski dom“, ki ima namen, postaviti in vzdrževati dom za tel. društvo Sokol v Idriji. Na ustanovnem občnem zboru dne 2. t. m. so bili izvoljeni v odbor bratje Engelbert Gangl, predsednik, Fran Cinič, namestnik, Mijo Tavzes, tajnik, Julij Novak, blagajnik, Rozalija Tavzesova, Fran Pirc in Josip Terčič, odborniki, Zdravko Jurman, Alojzij Kavčič in Emil Pakiž, namestniki, Fran Tavzes in Pavel Božič, računski pregledovalca. — Idrijski Sokol je dalje osnoval v Cerknem na Primorskem svoj odsek, ki ima sledeči odbor: Viljem Peternel, predsednik, Vaclav Tušar, podpredsednik, Fran Pirih, tajnik, Ciril Brelih, blagajnik, Jakob Toškan, orodjar, Štefan Rutar in Peter Bevk, namestnika, Peter Brelih in Jernej Štravs, pregledovalca računov.